

Fortsættelse af svar på spørgsmål 30 a (november 1973) (jfr. bilagshæfte til beretning af 1. oktober 1973 side 24):

I fortsættelse af svaret på spørgsmål 30 a kan man efter underretning fra arbejdsministeriet oplyse, at arbejdsministeriet på ny har brevvekslet med arbejdsdirektoratet, som bl. a. har undersøgt, hvorledes den kgl. anordning om fortrinsadgang for invaliderede til visse beskæftigelser i praksis har været anvendt af de offentlige arbejdsformidlingskontorer, og om den har virket tilfredsstillende.

Det fremgår af det indhentede materiale, at anordningen i praksis anvendes meget lidt. Når arbejdsformidlingskontorerne søger at placere de erhvervshæmmede i den offentlige sektor, sker det i almindelighed i samarbejde med vedkommende offentlige myndighed og frivilligt fra dennes side. I den givne udformning synes anordningen stort set ikke hidtil at have virket i retning af beskæftigelse af flere handicappede.

Uanset at det må anses for tvivlsomt, om en indskærpelse af overholdelsen af anordningen i dens nuværende form vil føre til positive resultater i form af placering af flere handicappede hos det offentlige, har arbejdsministeriet dog erklæret, at det ikke vil undlade gennem arbejdsdirektoratet at henstille til arbejdsformidlingen at søge at gøre de offentlige myndigheder bekendt med den til rådighed værende arbejdskraft, der kan henføres under anordningens regler. Henvendelse vil endvidere blive rettet til de ansættende myndigheder med opfordring til i tilfælde, hvor ansættelse overhovedet kan komme på tale, at optage forhandling med arbejdsformidlingskontorerne om antagelse af de således modtagne arbejdstilbud vedrørende invaliderede. Samtidig vil arbejdsdirektoratet blive anmodet om på grundlag af indberetningerne fra kontorerne at lade foretage en registrering af virkningen af en sådan henstilling, bl. a. med henblik på at fremskaffe materiale i forbindelse med udformningen af de kommende regler.

Hvad dette spørgsmål angår er der nu overvejelser i gang vedrørende en ændret udformning af anordningen om fortrinsadgangen til offentligt regulerede beskæftigelser for invaliderede personer, således at denne kan komme til at fungere efter sin hensigt. Disse overvejelser er indledt på

embedsmandsplan mellem arbejds- og socialministerierne i nær tilknytning til forhandlingerne om de almindelige regler om samarbejdet mellem sociale myndigheder og arbejdsformidlingen, som skal etableres ved ikrafttrædelsen af den nye bilstandslov.

I drøftelserne om en ændring af anordningen må økonomi- og budgetministeriet inddrages som ressortministerium for tjenstlige ansættelser inden for staten og indenrigsministeriet som ressortministerium for kommunerne samt de kommunale organisationer for at sikre en fremtidig positiv holdning ved offentlige myndigheders ansættelsespolitik i forhold til den persongruppe, der her er tale om.

Arbejdet med hensyn til fastsættelse af nye administrative bestemmelser forventes afsluttet engang i 1974.

Spørgsmål 33 a:

Vil ministeren overveje at ændre bilstandslovforslaget således, at kommunalbestyrelserne får mulighed for at beslutte, at de i marts 1974 nedsatte børneværn skal fungere i den resterende del af den kommunale valgperiode?

Svar (marts 1974):

Som det fremgår af svaret på udvalgets spørgsmål 33, er begrundelsen for ikke at opretholde særlige børne- og ungdomsværn, at det vil være vanskeligt at fastholde et samlet ansvar for en families forhold, hvis kompetencen med hensyn til hjælpeforanstaltninger fordeles mellem to forskellige kommunale organer (det sociale udvalg og børne- og ungdomsværnet.)

Det fremgår endvidere af dette svar, at disse ulemper ved en fordeling af beslutningsmyndigheden mellem socialudvalg og børneværn også vil gøre sig gældende, selv om opdelingen kun opretholdes i en kortere overgangsperiode. I svaret fremhæves, at det efter den nuværende opbygning af lovforslaget ikke vil være muligt at udskille bestemte spørgsmål som „børneværnsager“ — bortset fra sager om hjælpeforanstaltninger uden samtykke. En sådan udskillelse ville nødvendiggøre en gennemgribende omskrivning af lovforslaget, hvorved størstedelen af den nuværende børneforsorgslov skulle indarbejdes i lovforslaget som et selvstændigt afsnit, og man ville herved vende